

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliae Catholicae De Sacris Arcanis Deiparæ Mariæ Et Iosephi

Cum quadruplici Indice

Cartagena, Juan de

Coloniae Agrippinae, 1613

Homilia Sexta. Ex Triplici figura, Ciuitate scilicet Daudica, Arca Testamenti, & Salomonis Throno, immaculata Virginis Conceptio singulari eruditione deducitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51414)

HOMILIA VI.

Ex Triplici figura, Ciuitate, scilicet, Dauidica, Arca Testamenti, & Salomonis Throno, immaculata Virginis Conceptio singulari eruditione deducitur.

TRIPlicem præcipue Ciuitatem reperio supermi opificis sapientia, ac singulari eius industria constructam. Primam ædificauit in cælo, naturam scilicet

Angelicam, sed continuo magna huius ciuitatis pars cecidit superbæ fulgure illam deaustante: *Videbam sathanam sicut fulgur de cælo cadentem.* Secundam postea condidit ciuitatem, naturam scilicet humanam in campo Damasceno, sed flante rapido vanitatis vento: *Eritis sicut dijs*, breuissimo tempore corruit. Tertiam tandem firmiorem, ac robustiorem ciuitatem erexit, quam non super lapides impositos, sed instar cælestis Hierusalem super preciosissimas diuersarum gratiarum margaritas mirifice fundauit; & ne ab infestissimo hoste unquam expugnari posset, fortissimis propugnaculis vndique illam circumdedit; vt non obscure adumbravit Ciuitas illas Dauidica, de qua, cum illam deaustari tentaret Rex Assyriorum, facer textus ait: *Non ingreditur Urbem hanc, nec mittet in eam sagittam, protegamus, Urbem hanc, & saluabo eam propter me, & propter Dauid seruum meum;* non dissimiliter Deus beatam protexit Virginem, dum eam vndique adeo muniuit, vt iniquissimus Assyriorum Rex (Dæmonem intelligo) non solum in illam per peccatum actuale ingredi, sed nec in eam peccati originalis sagittam mittere potuerit: *Nec mittet in eam sagittam:* Merito sagittæ comparauit Dauid originale culpam, quia quemadmodum sagittæ à

longe proiicitur, vt vehementius feriat, sic Dæmon à longe, id est, à principio mundi omnes homines ancipiti sagitta peccati originalis vulnerauit, sed illa Virginis animam configere prohibitus est; quod fecisse fateatur Deus *propter se, & propter Dauid*, id est, propter Christum filiū suum, ad cuius dignitatem spectabat ciuitatem istam regiam custodire, quia in medio eius regnaturus erat: vnde optime Propheta cecinit: *Deus in medio eius non commouebitur*, scilicet ab ea, per actum peccati proprium, sed neq; commouebitur per actum alienum ad motum primi parentis se mouens, hoc est, non contrahet peccatum originale, quia *Deus in medio eius*, quia de medio vteri illius nascitur Iesus, quem istud maxime decebat; immo, non solum illum, sed etiam Angelos, quorum Regina futura erat. nam licet nobiles Israel murmurabant eo, quod Samuel in Regē populi Dei elegeret Saulem, qui iumenta custodiebat, ad dominandum super eos: ita etiam ipsi conqueri possent, dicentes: consentaneum non esse Diaboli ancillam Sathanico peccati originalis caractere insignitam eorum reginam constitui, qui numquam peccatum commississent. Decebat etiam ciuitatem istam fortissimis muris circumcingi instar ciuitatis sanctæ, quæ Dei erat habitaculum, de qua refert Iosephus de Bello Iudaico, tribus muris vndique septem esse; sic beata Virgo, vt ciuitas esset perfectissime munita, tribus erat, Spiritus sancti virtute circumdata gratiarum propugnaculis contra tria peccatorum genera, veniale, mortale, & originale; vnde factū est, vt vndequaque acerrimus humani generis hostis præclusum omnino aditum ad eam expugnandam inueniret. & ideo Dauid cecinit: *Vrbs fortitudinis nostra Sio, Saluator ponetur in ea, murus, & antemurale*, hoc est, Saluator, qui in Virginis vtero delitescet, erit velut murus contra peccatum originale, & antemurale contra actuale. huius singularis protectionis gratias agens Deo, beata Virgo dixit: *Com-*

Psal. 46.

Ibid.

1. Reg. 10.

Ioseph. lib. 6. de Bello Iudaico. cap. 6.

Isai. 26.

fitebor

D 3

Eccles. 51. *fiabor tibi Domine rex, & collaudabo te Deum Saluatorem meum; & car. quoniam adiutor, & protector factus es mihi, & liberafti me à rugientibus preparatis ad efcam, & de manibus quarētium animam meam, & de portis tribulationum, qua circumderunt me: quali apertius diceret: Aliis, in auxilium miffi Angelum, vel strenuū aliquem Ducem, qui ab hostium incurfū eos tutaretur; mihi autem tu ipse fuifti protector, custos, & defensor. Magnos inter fauores, quos Deus optimus maximus cariffimæ fibi Hierufalem promiffit, ille vnus magni momenti fuit, quod nec fpeulatoribus illius tutelam efferet commiffurus, quia illi forfitan fomno correpti dormirent: nec Ducibus, quia ab inimicis debellari, & expugnari poterant, cum vnus fit euentus belli, sed ipfemet pollicitus efl illius tutorem, ac defenforem futurum. Ecce, inquit, non dormitabit, neq, dormiet qui cuftodit Ifraël. Custos domus Ifboleth dormiuit, & inimici in eam inuiferunt. Id quidem preferuatiffimæ ab omni culpa Mariæ nequaquam accidere poterat, cum Deus ipfe follicitus culos, & protector eius efferet, qui eū dormire neutiquam poffit, ac infinita fortitudine polleat, quas ipfa *portas tribulationis* vocat facile hoftes ab earum ingreffu arcere potuit. Duas quicumque mortalis habet tribulationis portas: Primam in conceptione, ad introitum animæ in corpus. Secundam in morte, ad egressum illius à corpore: in introitu enim maculatur anima labe peccati originalis: in egressu vero, dolore, & anxietate premitur; quia ergo B. Virginis anima, neque ad introitum in corpus maculata, neq; ad exitum ab illo anxietata, & afflicta fuit, ideo ait: *Liberafti me Domine à portis tribulationum, qua circumderunt me* Contigit quidem B. Virgini id, quod accidit ei, qui fugit ad fores Ecclefie, ne comprehendatur à iudice feculari; ifte quidem vellet, ne prodefferet illi immunitas Ecclefie; Clerici autem è contra auxilium ei impendentes intromittunt illum in Ecclefiam. Tunc fecularis*

iudex vociferatur, quod Hispanice dicitur: *Aqui de la iufticia*. Clerici vero feruentius proclamant: *A qui de la iglefia*, & hac ratione liberant illum è manibus iufticie. Simili ergo modo Dæmon ad introitum huius vitæ, prout fit in conceptione, infequutus fuit animam B. Virginis, illà sub maledictione peccati comprehendere tētans: vnde valide clamauit: *A qui de la iufticia*; liquidem iuxta legem vniuerfalem incurtere debebat peccatum originale, tamen in fauorem Virginis proclamauit filius Dei: *A qui de la gratia*, quia futura efl mater Authoris gratiæ: & hæc dicens: copiofiffima gratia illam præuenit, & à macula peccati præliberauit: ideoque ipfa canit: *liberafti me fecundum multitudinem* *Ibid.* *mifericordie tue*. Placet, ad hanc mifericordiam explicandā, in medium profere fingularem illam Alexandri hiftoriam, *Hift. Alex.* qui volens ædificare ciuitatem, Leontopolim, cum copia calcis ad fundamenta iacienda nō fuppeteret, iuffit ex imperiali aula fua farinam felectiffimam, & candidiffimam adduci, quæ calcis vicem ad amiffim adeo fuppleuit, vt solidiffima omnium manerent fundamenta. Eo certe differuat fundamenta huius ciuitatis à fundamentis reliquorū fanctorum, quod hæc calce peccati originalis, illa candidiffima diuinæ gratiæ farina elaborata funt; & quemadmodum ferunt iidem hiftorici, tunc Augures dixiffe, feliciffimum illud fuiffe præfagium, per illud significari autumantes, fecundiffimam, & cibo abundantiffimam futuram effe illam ciuitatem; non fecus fundamenta huius ciuitatis fuiffe farinam diuinæ gratiæ ab omni macula illam præferuantis, præfagium quoddam fuit non obfcurem, B. Virginem futuram fore fecundiffimam, adeo, vt conciperet Deum, & hominem, & cæleftem panem, quo cibantur omnes fideles, in lucem proderet.

Porro, vt multa de hac facra, ac cælefti Mariana ciuitate paucis complectar, nihil fanè mihi videtur humano, aut angelico mentis acumine ad excellentiam aliquius vrbis

urbis commendandam excogitari posse, quod in ea cumulatissime non reperitur. nam, si à nomine eius exordiamur, nullū sublimius ei imponi potuit, quā quo

Ezech. vi. Propheta Ezech. illam insigniuit: *nomen*

ciuitatis ex illa die, Dominus ibidem: in cuius

2. Reg. 5. figurā legitur secundo Regum, quod

cepit Dauid arcem Sion, & vocauit eam

ciuitatem suam: Aedificatorem habuit su-

Psal. 86.

premium omnium artificem, vt idem etiam

Psal. 147.

Dauid cecinit: ipse fundauit eam Alt-

tissimus: illam inexpugnabili fortitudine

premuniiuit: Lauda Deum tuum Sion, quon-

iam confortatus seras portarum tuarum,

adeo quidem, vt ab hoste, nec ob impo-

Luc. 2.

otentiam, ignorantiam, aut malitiam mi-

nime capi potuerit: non ob impotentiam,

vt & ipsa testatur, quia fecit mihi magna,

qui potens est: non ob ignorantiam, cum

Isai. 2.

Deus catholicæ doctrinæ illam constituerit

Magistram, & Apostolorum doctrinæ:

De Sion exiit lex, & verbum Domini de

Hierusalem: non ob malitiam, cum Spiritus

S. bonitatis fons perennis, tamquam

eius sponſus, fluente diuinæ suæ gratiæ

copiosissime in eam effuderit. quod si ci-

Psal. 147.

uium pax, atque concordia, monile, & or-

namentum preciosissimum ciuitatis est,

hoc minime desideratur in hac sancta Vr-

be, Dauid dicente: Qui posuit fines tuos pa-

cem: si rursus, magna populi multitudo ci-

uitatem illustrat, sane ad hanc Marianam

Vrbē, omnes indiscriminim confluunt,

quia ciuitas refugii est: Ecce alienigenæ, &

Psal. 86.

Tyrus, & populus Æthiopum, hi fuerunt

illie, in cuius figuram Deus olim ciuita-

tes refugii designauit, quibus rei se pos-

sent ab hoste protegere. Ac tandem si ad

gloriam Urbis pertinet à tributis, quibus

aliæ opprimuntur ciuitates, ipsam omni-

no liberam, & exemptam esse, id etiam

minime defuit huic ciuitati, cum ex regio

privilegio immunis facta fuerit à com-

muni illo peccati originalis vectigali tol-

uendo, ad cuius solutionem reliquæ om-

nes compelluntur, & forte hoc est, quod

Isai. 9.

*Spiritus sanctus per isaiam dixit: *Assu-**

ra est terra Zabulon, & terra Nephthalim,

& nouissime aggrauata est via maris. Per

hanc terram mystice intelligo B. Virgi-

nem ortam ex Tribu Iuda, & sacerdotali

Nephthalim ciuitate, nullo tributo subie-

cta, quæ primo illo tempore, id est, primo

illo instanti suæ conceptionis, alleuiata

fuit, dum à pondere peccati originalis cō-

muni lege supprimenda, singulari Dei

gratia præseruata fuit: sequentia etiam

verba: *aggrauata est via maris*, recte ei-

dem argumento inferunt, si Tertulliani

translationem sequamur legentis: *impedi-*

ta est via maris, id est, Deus torrentem

peccati originalis in Mariam fluentem,

diuinæ gratiæ suæ obice interposito, ne

illam contingeret, impediuit. Hæc cum

ita te habeant, nemo quæso sit, qui corde,

& ore semel atque iterum non canat cum

Dauide: *Gloriosa dicta sunt de te Ciuitas*

Dei. Magnus Dominus, & laudabilis nimis

in Ciuitate Dei nostri.

Potro iam ad figuram Arcæ testamenti

properemus, quæ non minus egregie im-

maculatam Virginis Conceptionem no-

bis ob oculos ponit, sicut enim illa ex li-

gnis incorruptilibus affabrefacta fuit

ad seruandum tabulas legis, Virgam

Aaron, & cœlestem manna; ita B. Virgo ex

anima, & corpore, diuino munere, incor-

ruptilibus (illi enim impeccabilitatem,

huius incorruptibilitatē impertiuit) fabri-

cata fuit: & quidē si immunitate, ac cor-

ruptione donata fuit illa inanimata arca

propter seruandas in se tabulas legis, Virgā

Aaronicā, & mānā cœlestem, nonne multo

cōuenientius erat, vt, quæ in se cōtinere, ac

custodire debebat, non, vt illa tabulas le-

gis, sed legislatorem ipsum; nō manna de

cœlo decidens, sed filium Dei de sinu Pa-

tris descendentem; non virgam Aaronis,

sed omnipotentis Dei brachium, per quod

facta sunt omnia, ex corpore, & anima

colleceret nulla vniquam peccati corru-

ptione infectis, aut inficiendis? Legimus

apud Iosue, aquas Iordanis hac vrbānitate

vsas fuisse erga factā testamētī Arcam, vt

dū illa petiāstret, impetum sui fluxus re-

primentes, retro cederet, quo non obscure

arbitror

Ibidem.

Psal. 86.

Psal. 46.

Exod. 26.

Ios. 3.

arbitror significari aquas peccati originalis ab Adamo per omnes Virginis progenitores defluentes, cum ad hanc mysticam arcam perueniret, minime illam fore inuasuras, sed retrocedentes, siccio (vt aiunt) pede liberum ei transitum daturas: vnde licet nobis cum Dauide mirantes interrogare: *Quid est tibi mare quod fugisti? Et tu Iordanis, quia conuersus es retrorsum?* cuius interrogationis ea noscitur legitima responsio, quod squæ Iordanis peccati originalis capropter retrocesserint, quia arca Domini pertransibat, B. scilicet Virgo, quam Arcam appellat Ecclesia Catholica. *Beata Mater munera, cuius supernus artifex, mundum pugillo continens, ventris sub Arca clausus est.* Quod autem eadem testamenti Arca (vt primo Regum narratur) ferre non potuit, vt Dagonis idolum in altari, in quo ipsa aderat, simul collocaretur, sed illud longe à se expulit, & capite, pedibusq; constrictis prohibuit, ne in consortio ipsius commoraretur; id apertissime præfigurauit, beatam Virginem, velut mysticam arcam diuinæ gratiæ fortitudine præmunitam, idolum peccati originalis nec per momentum sibi commorari permitturam, sed potius caput, & pedes eius ab ea fore conterendos: tandem, sicut per illam arcam, quatuor olim antiqui patres beneficia susceperunt; sic quatuor alia per hanc mysticam arcam nos recipimus. primo in periculis magnum auxilium (vt habetur: Numerorum 10.) Nam cum eleuaretur arca, dicebat Moyses: *Surge Domine, & dissipentur inimici tui, & fugiant qui oderunt te. à facie tua:* secundo, in dubiis bonum consilium, quod significatum est 1. Regum; vbi cum Saul vellet cōsulere Deum dixit: *Applica mihi arcam:* tertio, in aduersitatibus magnum solatiū, vt adumbratur 3. Regum, vbi Salomon dixit Abrathat sacerdoti: *Equidem vir mortis es; sed hodie te non interficiam, quia portasti arcam Domini:* quarto, arca impetrauit diuinam benedictionem; vt enim secundo Regum dicitur: *Ad introitum arca fœderis Domini*

in domum Obededom Deus ei benedixit. Denique si arca illa, quæ omnia bona per hanc mysticam beatæ Virginis arcam obsequio eius additi cumulatius, ac plenius obtinent, intrinsecus portabat Testamenti Tabulas; Maria Testamenti gestabat hæredem; illa terreno ornabatur auro, ista cœlesti; illa pellibus induebatur, ista solis splendore, vt ait Ioannes, *Mulier amicta sole.* Apos. 12.

Cæterum, ad tertiam Throni figuram iam accedens, tertio Regum hæc verba lego: *fecit sibi Salomon thronum de Ebo-re grandem.* Thronus quidem fuit B. Virgo pacifici Salomonis Christi Domini: Nam in primis, vt Spiritus sanctus immaculatam eius Conceptionem in illo veteri throno præfiguraret, voluit ex ebore lacteo, nullis maculis deturpato confici. Sicut enim ebur, licet ex fœdissimo Elephantæ oriatur, ipsum tamen est vndique intinsecus, & extrinsecus cædidissimum; sic beata Virgo, licet ex parentibus peccato originali aliquando infectis concepta fuerit, illius tamen fœditatis, instar pulcherrimi eboris, expers semper fuit: & sicut in illo Throno nullus sedere permittebatur, nisi solus Rex Salomon; ita in Throno eburneo cædidissimæ animæ beatæ Virginis solus verus Salomon, Sapientia Dei Patris sedit, solus illum occupauit, solus sua Maiestate impleuit: si ergo solus, ergo, nec per momentum gloriari potest Dæmon, quod illa Thronus eius fuerit. Illud etiam quod sacra Scriptura addit, vndique auro circumdatum fuisse Thronum illum Salomonis: *Et vestiuit eum auro fuluo,* non obscure adumbravit, mysticum huc Thronum B. Virginis vndique charitatis auro circumdatum fuisse. Verum alius isto excellentior thronus B. Virginem præfigurauit, ille, scilicet, in quo Ioannes vidit Deum sedentem, quem ait ex saphirinis lapidibus esse constructū, quod & prædixerat Ecclesiasticus: *Quasi aspectu lapidis saphirini similitudo Throni.* Sane, si nobis scrutari licet, ob quam causam Deus ex saphiris voluerit Thronum eius 3. Reg. 10. Apoc. 21. Eccl. 1.

Psal. 113.

Eccl. Rom.
in officio
B. Virg.
1. Reg. 5.

Num. 10.

1. Reg. 14.

3. Reg. 2.

2. Reg. 6.

*Vercor in
reductorio
moral. libr.
11. ca. 118.
Gemin. lib.
2. de metal.
& lapidib.
6. 13. & 23.*

eius confici, satis cum ratione cōiunctum
arbitror, hanc precipue fuisse, quia beatif-
sima Virgo, quæ Thronus Dei fururus
erat, per illum præfigurabatur. Saphirus
namque (vt referunt diligentissimi rerum
naturalium historiographi) cœlo sereno
est simillimus, ceteros lapides excedit spe-
cie, & valore; castitatis ita amicissimus
est, vt si illum secum deferens castitate ca-
reat, innatae suæ virtutis mirabiles effe-
ctus non experiatur. Aiunt etiam vim ha-
bere animos discordes reconciliandi; nec
non venenum expellendi, eaque virtute
pollere, vt ad aspectum eius aranea conti-
nuo intereat; ac tandem, quod mirabilis
est, mater Carbunculi esse dicitur, quia in
venis eius generatur. Hæc ita clare in beatam
Virginem cōuenire noscuntur, vt ad
illam solum adumbrādam à supremo re-
rum omnium conditore saphirus genitus
videatur. Illa saphirini lapidis cœlesti se-
renitate prædita fuit, quia sicut peregrinæ
impressiones cœli serenitatem turbare nō
possunt, ita, nec diabolicæ suggestiones
Marianam pacem, ac tranquillam animi
eius serenitatem quidquam ledere potue-
runt: illa omnes creaturas, etiam angeli-
cas, valore, & dignitate longe excedit; il-
la castitatis adeo amantissima, vt si quis-
piam etiam obsequio eius dedicissimus,
castitatis custos non sit, licet alioquin
munificentissima, beneficiorum tamen
suorum fluens contineat, & illum longe
à se abiciat: illa instar saphiri, mater cœle-
stis Carbunculi extitit, quæ Deum, & ho-
minem genuit; illa Dei, & hominum dili-
gentissima reconciliatrix, inimicitias, ac
rixas inter illos suscitatas singulari in-
dustria sedans, atq; componens: illa tan-
dem, non secus ac saphirus tali diuinitus
data contra venenum peccati originalis
prædita fuit virtute, vt in puncto concep-
tionis illius solo eius aspectu perversa
spureissima Aranea, humani generis ho-
stem intelligo, continuo contubuerit, ac
venenum originalis culpæ in eam euo-
mere minime potuerit. Hæc omnia con-
firmat æterna Sapientia, quæ de hoc Ma-

riano Throno loquens dixit: *Thronus Eccl. 24.
meus, in columba nubis*: Ad cuius loci in-
telligentiam, suppono Deum olim filios
Israel per desertum itinerātes, intra thro-
num cuiusdam nubæ columnæ latitan-
tem duxisse, quæ, sine dubio fuit egregia
quædam imago, ac typus, B. Virginem re-
center cōceptam adumbrans. Nam in pri-
mis sicut columna illa intuentibus Aegy-
ptiis obscura, & caliginosa, Israelitis vero
clarissima, & fulgentissima videbatur; ita
negantibus immaculatam Virginis Con-
ceptionem videtur illa, quasi nubis pecca-
ti originalis caligine obscurata, Assertori-
bus vero, atque propugnatoribus eiusdem
illibatae Conceptionis, clarissimis diuinæ
gratiæ radiis à principio suæ formationis,
coruscans apparere. Deinde, sicut nubis, li-
cet ex vaporibus terræ cōcipiatur, terrestri
grauitatem non contrahit, & ideo in ter-
ra non quiescit, sed superiora loca petit;
non secus beatissima Virgo, licet origi-
nem ducat à maioribus suis, terrestri pec-
cati originalis pondere grauitatibus, eius
tamen pondus, ac grauitatem minime
contraxit, sed instar leuis nubis superam
regionem velocius Paulo petit, qui dice-
bat: *Conuersatio nostra in cœlis est.*

Philip. 3.

Verum si altius Thronum hunc Ma-
rianum contemplari desideramus, men-
tis aciem ad Angelos, Thronos nuncupa-
tos, conuertamus, quibus D. Dionysius de
cœlesti Hierarchia quinque ista tribuit: ma-
gnam celsitudinem, insignem stabilita-
tem, munus Deum in se suscipiendi, di-
gnitatem eum deferendi, familiarem cum
eodem confabulationem: Quæ omnia
cum excellentius, atque cumulatus mul-
to in Virginem conueniāt; reliquum est,
Throni nomenclaturam aptius ei, quam
Angelicis Thronis cōuenire. Huius equi-
dem throni celsitudo ex eo non obscure
liquet, quod à principio suæ Conceptionis
dicat: *Ego in altissimis habito*: eius au-
tem stabilitas satis innotescit, cum yacil-
lantibus in fide discipulis, ipsa in fide sta-
bilis semper permaneret; & fugientibus
Apostolis, nunquam à cruce recederet:

*D. Dionys.
de cœlesti
hierar.*

Eccl. 24.

E Ioanne

Ipsan. 19.

Ioanne dicente: *stabant autem iuxta Crucem Iesu mater eius*: munus Deum suscipiendi, nemo unquam, ut illa, exercuit; alii enim non aliter recipiunt Deum, quam per essentiam, presentiam, & potentiam; alii insuper, per gratiam iustificantem; at Maria per gratiae plenitudinem in mente, & per presentiam corporalem in ventre: dignitas tandem Deum deferendi, quomodo quæso Virgini non conueniet, quæ & filium Dei ex sinu Patris in tetram detulit, & Deum in utero gestans, Matris Dei dignitatem obrinuit: Hac enim ratione per ferculum Salomonis præfigurata fuit, de quo in Canticis: *ferculum fecit sibi Rex Salomon*, hoc est, vetus SALOMON Christus Dominus; cui sit honor, & gloria in sæcula sæculorum. Amen.

Cant. 3.

HOMILIA VII.

Per multis alijs figuris idem illibata Conceptionis Deiparae argumentum locupletamus.

CONSUEVIT Diuina Sapientia, quæ suauiter omnia disponit, obscura quædam arcana, quæ multis difficulta creditu futura prænouit, variis Tropis, ac figuris prædelineare, ut hac ratione humana ruditas miram rei figuratæ ad figuram consonantiam obstruans, facilius eis assentiret. Præuidens ergo Deus quorundam fluctuantes animos, imo & negaturo: fore immaculatam Matris suæ Conceptionem, voluit, ad eos in hac veritate firmandos, ac stabiliendos, varios Tropos, ac figuras præmittere, quæ illam velut digito commostrarent. Inter quas non infimum locum tenere arbitror illud, quod Deus in Genesi, dixit, dum Euam produceret: *faciamus ei adiutorium simile sibi*: Simile siquidem, non solum in natura, sed etiam in gratia iustitiæ origi-

Geni. 2.

nalis, & in carentia ab omni labe peccati. Id sane præfigurauit, secundo Adamo, Christo scilicet Domino, dandam fore in nouissimis temporibus secundam Euam, hoc est, beatissimam Virginem, adiutorium simile illi simile, inquam, in eo, quod sicut Christus omnis peccati expers semper fuit, ita, & ipsa nullius culpæ particeps unquam fuerit, ille quidem per naturam, hæc per gratiam; ille ex vi suæ conceptionis absq; opera virili Spiritu sancto illam supplete; hæc ex diuino munere, ac celesti priuilegio, naturali propagationi eius minime debito. Vnde apte mihi videntur præfigurati Christus, & Maria per lapides illos, in quibus Moyses legem Dei exarauit, non quidem primos, qui contracti fuere, sed secundos, qui absq; vlla ruptione, aut scissura integri permanserunt; Illi namque primi primos parentes Adam, & Euam: secundi vero secundos, Christum scilicet, & Mariam eius Matrem adumbrarunt, qui nulla peccati ruptione contracti, sed velut adamantina quadam duritie adeo præmuniti fuere, ut peccati characterem in eis imprimere nunquam diabolus potuerit. His adiungamus celebrem, ac famosam imaginem Regine Esther, quæ quanto communior est, tanto diligentius curabitur a nobis singulariter expendi, atq; illustrari. in primis ergo sacra Scriptura Regine Esther pulchritudinem commendans, ait: *Erat formosa virgine, & incredibili pulchritudine, omnium oculis gratiosa, & amabilis videbatur*. Incredibile videtur multis, quod Maria ex peccatoribus parentibus, ac peccati originalis labe deturpatis, pulchra, & absque macula prodeat; sed sane B. Virgo incredibili hac pulchritudine minime caruit, ad quod mirifice facit, quod Caiet. Esther pulchritudinem commendans ait: *Vsq; adeo describitur gratiosa apud oculos omnium, ut tanquam offerens munus esset haberetur, cum coram eis appareret*. Non dissimiliter fideles illi, quibus B. Virgo pulchritudinem, quæ habuit in immaculata sua Conceptione, manifestat, merito id putare debent

Exod. 34.

Esther 2.

Caiet. super e. 2. Esther.